

OPASNOST OD NOVOTARIJA

imām eš-Šātibī

**OPASNOST
OD NOVOTARIJĀ**
imām eš-Šātibī

Plav, Sandžak
dhul-hidždže 1433. hidžretske
oktobar 2012. godine

Izdavač:

"K e l i m e t u l - H a q q"

Plav, Sandžak

www.kelimetul-haqq.com

www.kelimetul-haqq.org

kelimetul_haqq@hotmail.com

Autor:

imām Ebū Ishāq Ibrāhīm ibn Mūsā el-Garnātī

Prevod, unos, prelom i lektura teksta:

Ebū Ahmed

Dizajn korice:

Tālibut-Tewhīd

Štampa:

"K e l i m e t u l - H a q q"

V A Ž N A N A P O M E N A !

Svako kopiranje i umnožavanje ove knjige

ili bilo kojeg njenog dijela

bez odobrenja izdavača je veoma

pohvaljeno i preporučljivo

**Rekao je Allāhov Poslanik
Muhammed, sallallāhu 'alejhi we sellem:**

"Najvrijedniji džihād je reći **riječ istine** pred nepravednim vladarem."¹

"Prvak šehīdā je Hamza, a potom čovjek koji dođe nepravednom vladaru, kaže mu **istinu** u lice, pa ga vladar ubije."²

"Neka nikoga od vas ne spriječi strah od ljudi da kaže istinu kada je vidi ili bude njen svjedok, jer mu **riječ istine** neće približiti čas smrti, niti mu umanjiti nafaku."³

---

¹ *hadīth* bilježe Ebū Dāwūd, et-Tirmidhī i Ibn Mādže u svojim "*Suneni-ma*" od Ebū Se'īda el-Hudrija i Ebū Umāme el-Bahilija.

² *hadīth* bilježi Hākim od Džābir ibn 'Abdullāha.

³ *hadīth* bilježi imām Ahmed u svome "*Musnedu*" od Ebū Se'īda el-Hudrija.

RIJEČ IZDAVAČA

Hvala pripada Allāhu, Gospodaru svih svjetova i neka su salawāt i selām na Njegovog Poslanika Muhammeda, njegovu porodicu, njegove drugove i na sve koji ih u dobru slijede sve do Sudnjeg dana. *Āmīn*.

A potom:

Knjižica koja je pred vama, a koja opisuje opasnost od novotarijā, te *gurbet* (otuđenost i usamljenost) islāma i njegovih sljedbenikā je, zapravo, prijevod uvoda u djelo "*El-l'tisām*" ("*Čvrsto pridržavanje*") istaknutog endeluškog pravnika Ibrāhīma eš-Šātibija, *Allāh mu se smilovao*.

Molimo Allāha da obilato nagradi svakoga ko svojim trudom, vremenom ili imetkom pomogne da se ova i slične knjige distribuiraju među ljudima.

"Kelimetul-Haqq"

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

BIOGRAFIJA AUTORA IMĀMA EŠ-ŠĀTIBIJA

Puno ime *imāma* eš-Šātibija je Ebū Ishāq Ibrāhīm ibn Mūsā el-Garnātī ⁴ eš-Šātibī iz Endelusa (Španije). Bio je ekspert u *fiqhu* (islamskom pravu), *usūlu fiqhu* (pravnoj teoriji), *hadīthu*, arapskom jeziku i *tefsīru* (komentaruru Qur'āna).

Datum rođenja *imāma* eš-Šātibija je nepoznat, ali se zna da je napustio ovaj svijet u mjesecu *ša'bānu* 790. *hidžretske* godine (1388. godine po 'Isā'u).

Pripadao je *mālikijskoj* pravnoj školi i bio jedan od njenih *imāmā*, iako je osuđivao slijepo povodeenje ili strančarenje zasnovano na pravnim školama, kao što su to osuđivali svi veliki *imāmi medhhebā*. Štaviše, kako on sām jasno navodi na početku svog remek-djela na polju islamskog prava, "*El-Muwafeqāt*", njegov iskonski i visokoutjecajni razvoj teorije *maqāsid* i *maslaha* (o islamskom zakonu zasnovanom na njegovim univerzalnim ciljevima i javnim koristima) je zapravo sinteza principā dvije najstarije pravne škole, tj. *hanefijske* i *mālikijske*, kao i ostalih *sunnijiskih* pravnih škola.

---

⁴ iz Granade

Ova sinteza omogućuje osnovu za ujedinen pristup islamskom pravu koji približava sve priznate *medhhebe*, a ne razdoran pristup zasnovan na krutom i pristrasnom *medhhebizmu*.

U njegove radove spadaju:

1. "*El-Muwafeqāt*", njegovo remek-djelo na polju prava i pravne teorije islāma,
2. "*El-Medžālis*" ("*Sijelā*"), komentar "*Knjige kupovine i prodaje*" iz el-Buhārijevog "*Sahīha*",
3. "*El-Ifadat wel-Inshadat*", *risāla* o književnosti,
4. "*El-Infāq*", o nauci derivacije arapskih riječi iz njihovih korijena,
5. "*Usūl en-Nahw*" ("*Principi gramatike*"),
6. "*El-I'tisām*" ("*Čvrsto pridržavanje*"),
7. Komentar Ibn Mālikove "*Elfijje*" o arapskom jeziku,
8. "*El-Džuman*", o historiji.

Imām eš-Šātibī je bio istaknuti endeluški (španski) *mālikijski* pravnik. Iako je najbolje upamćen po svom djelu "*El-Muwafeqāt*", remek-djelu na polju *usūlul-fiqha* (osnova islamskog prava), njegov "*El-I'tisām*" je također ekstremno vrijedan, samim tim što predstavlja prvu sveobuhvatnu formulaciju principa koji odvajaju *sunnet* (autentičnu islamsku tradiciju) od *bid'ata* (novotarije), teme koja je toliko mnogo pogrešno shvaćena od strane muslimanā i prekrivena oblakom nejasnoća.

Prvih nekoliko poglavlja knjige definišu *bid'at* i iscrpno pobijaju poznati stav *imāma* 'Izzud-Dīna ibn 'Abdus-Selāma i njegovog učenika el-Qarafija, koji su smatrali da se pet kategorija pravnih propisa, tj. *wādžib* (obavezno), *mustehhab* (pohvaljeno), *mubāh* (dozvoljeno), *mekrūh* (pokuđeno) i *harām* (i zabranjeno) mogu primjeniti i na termin *bid'ata*.⁵

---

⁵ Tj. da su neke novotarije zabranjene, neke pokuđene, ali da (navodno) ima onih koje su dozvoljene, neke su pohvaljene, a neke čak i obavezne!

**SKRAĆENI PRIJEVOD EŠ-ŠĀTIBIJEVOG UVODA
U NJEGOV "EL-I'TISĀM" ("KNJIGA ČVRSTOG
PRIDRŽAVANJA")**

U ime Allāha, Milostivog, Samilosnog

Hvala Allāhu, Koji je hvaljen u svakoj prilici i Čijom hvalom je svaka važna stvar otpočeta, Stvoritelju stvorenja za ono što je On želio...

Neka je *salawāt* i *selām* na našeg vođu i predvodnika, Muhammeda, poslanika milosti...

A potom:

Potsjetiću te, o vjerni prijatelju, uvodom prije okretanja našem pravom cilju. On je u vezi sa značenjem riječi Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*:

"Islām je počeo kao garīb i vratice se kao garīb, pa blago garībima!"

U različitim predajama, *garībi* su opisani od strane Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, kao:

- Oni koji ispravljaju druge kada se ljudi iskvare,
- Oni koji se čvrsto pridržavaju za Knjigu kada ona bude napuštena i koji slijede *sunnat* kada on bude ugašen,
- Oni koji oživljavaju ono što su ljudi ubili od njegovog *sunneta*.

Gurbet (usamljenost, otuđenost) je karakterisao poziv poslanikā, čiji su narodi odbacili jasne dokaze i *mu'džize*, a kada su oni pokušali da taj slučaj rasprave intelektualno, jedino što su njihovi narodi umjeli bio je *taqlīd* (slijepo slijedeње) svojih predaka.

Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, se borio protiv neprijateljstva, bojkota i progona od strane svog sopstvenog plemena i svojih rođakā.

Allāh je čak objavio olakšicu govorenja riječi *kufra* pod prisilom, a ovo je jasan oblik *gurbeta*.

Onaj koji nešto ne zna, on mu se suprotstavlja. Da su oni posjedovali znanje, došlo bi do saglasnosti i ne bi bilo podjelā, ali Predodređenje nameće stvorenjima njihovo stanje, kao što Allāh kaže:

وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ

"Oni neće prestati da se (u vjerovanju) razilaze, osim onih kojima se Gospodar tvoj smiluje." ⁶

Najzad, islām je postao dominantan i ostao uzdignut za vrijeme života Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, kao i nakon toga, za vrijeme života većine vremena *ashābā*, dok sjeme napuštanja *sunneta* nije posijano.

---

⁶ sūra Hūd, 118. i 199. ājet

Neki ljudi su počeli da slušaju zabludjujuće novotarije, poput novotarija *qaderijā* i *khrawāridžā*, a sve to je bilo na kraju doba *ashābā*.

Poslije toga, sektaštvo je nastavilo da raste, kao što je predskazao onaj koji govori istinu u *hadīthu* o sedamdeset i tri skupine i u *hadīthu* o slijeđenju Židovā i kršćanā, pa čak i u gušterovu rupu. Posljednji *hadīth* je općenitiji od pretodnog, jer se prethodni odnosi na sljedbenike sektaštva u očima mnogih ljudi od znanja, dok se posljednji tiče svih stvari suprotnih islāmu. Na ovo je ukazano riječima: **"Čak i kada bi oni ušli u gušterovu rupu, i vi biste krenuli za njima"**.

Svaka strana u raspravi nastoji da druge pozove svom stavu, jer je tražiti sljedbenike u nečijim djelima i stavovima (zapravo) prirodna narav. Zbog ovoga, rasprava se desi sa protivnikom, a saglasnost se desi sa onim koji se slaže, i iz ovoga su stvoreni neprijateljstvo i mržnja među učesnicima u raspravi.

Islām je najprije bio dominantan, a njegovi sljedbenici u većini (tj. nakon što je postao utemeljen), tako da nije bio *garīb* (usamljen, stran, čudan). Uspješna Allāhova Partija nije bila slaba ni pred jednom silom, pa je tako islām ostao uzdignut i nastavio u zajednici i harmoniji, sa svakom zabludom nadjačanom.

Međutim, harmonija je na kraju ipak dala puta obećanom razdoru, a snaga slabosti.

Novotarije su postale jače, a broj njihovih sljedbenika se povećao. Prirodno nastojanje traženja od drugih da se slože i prilagode – a nema sumnje da je većina dominantna – dovelo je do novotarijā i strasti koje su podijelile mase *sunneta* u sekte i partije, a to je Allāhov *sunset* (pravilo) sa Svojim stvorenjima: sljedbenici Istine će uvijek biti malobrojni u poređenju sa sljedbenicima laži.

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ

"A većina ljudi, ma koliko ti to želio, neće biti vjernici."

7

وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُونَ

"A malo je zahvalnih među robovima Mojim." 8

Na ovaj način je Allāh ispunio obećanje Svog Poslanika (*sallallāhu 'alejhi we sellem*) o povratku opisa *gurbeta* islāma, jer se *gurbet* dešava samo kad tih ljudi nema ili ih je malo. To je vrijeme u kome dobro postane zlo, a zlo dobro; kada *sunset* postane *bid'at*, a *bid'at* postane *sunset*.

Ovako su sljedbenici *sunneta* postali žrtve kažnjavanja i progona, kao što su to s početka bili sljedbenici novotarije, kao posljedica nade novotarā da bi se stavovi zabludā mogli usaglasiti.

⁷ sūra Jūsuf, 103. ājet

⁸ sūra Sebe', 13. ājet

Međutim, Allāh odbija da se njihovi stavovi ujedine sve do Sudnjeg dana. Sve sekte, a njih ima mnogo, se neće sastaviti u suprotstavljanju *sunneta* u praksi i teoriji.

Štaviše, zajednica sljedbenika *sunneta* će uvijek ostati čvrsta, sve dok ne dođe Allāhova odredba.

Međutim, usljed žestokog pritiska zabludničkih sekta i njihove primjene neprijateljstva i mržnje u cilju da ubijede sljedbenike *sunneta* da se sa njima slože, sljedbenici *sunneta* ostaju iskidani u borbi i odbrani protiv konstantnih napada, noću i danju. Na ovaj način, Allah umnogostručava njihovu izdašnu nagradu i daruje im ogromnu Milost.

Već smo rekli da se pokušavanje da se protivnik ubijedi da se složi nastavilo kroz sva dobā i da nije ograničeno na jedan vremenski period. Ovim putem, za svaku skupinu u razilaženju:

- ko god se sa njima složi – on je ispravan, bez obzira kakva je situacija, dok je protivnik nužno uzet kao onaj koji griješi i ko je kriv.
- ko god se sa njima složi – on je hvaljen i uvažen, dok je protivnik kriv i treba biti osuđivan.
- ko god se složi – putovao je putem upute, dok se protivnik izgubio u putevima zablude i devijacije.

Ja sam predstavio ovaj uvod iz razloga koji ću sada spomenuti. To je da ja, a Allāhu pripada sva hvala, nisam prestao, od otvaranja mog razuma shvatanju i mojoj želji ka

traženju znanja, da analiziram intelektualne i pravne aspekte znanja i njegove osnove i ogranke.

Ja se nisam ograničio na jednu nauku na štetu drugih i nisam se koncentrisao samo na jednu vrstu znanja nasuprot druge, koliko su vrijeme i mjesto dozvoljavali. Ovome sam posvetio krajnji napor iz svoje prirode. Zapravo, zaronio sam u njegove okeane kao iskusni plivač i uskočio u njegova bojna polja kao hrabri ratnik, tako da sam skoro stradao u nekim od njihovih dubina i skoro izgubio sve svoje prijatelje, čijom podrškom sam uspio postići ono što mi je bilo predodređeno.

Kroz sve ovo, izbjegao sam riječi i cenzuru kritičara, ne obazirući se na opstrukcije opstruktorā i prijekor onih koji prekorijevaju. Ovo se nastavilo sve dok mi Velikodušni Allāh, Samilostan i Milostiv, nije podario Svoju Milost i Dobrotu i otvorio mi značenja *šerī'ata* koja nisam očekivao i usadio u moju ograničenu svijest (uvjerenje) da:

- Allāhova Knjiga i Put Njegovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, na putu upute nisu ništa ostavili i za kog drugog da kaže, niti ijedno polje i za koga da ga oskrnavi.
- vjera je upotpunjena.
- veliko blaženstvo se nalazi u onome što su njih dva (Qur'ān i *sunnet*) donijela.

- jedina stvar koja treba biti željena leži u onome što su oni propisali.
- sve mimo gornjeg (njih) je zabluda, kleveta, falsifikat i propast.
- onaj ko se sa obje šake drži za Knjigu i *sunnat* – uhvatio se za najčvršću vezu, postižući dobro ovoga svijeta i *āhireta*.
- mimo ova dva izvora, sve ostalo su snovi, mašta i špekulacija.

Ispravnost gorespomenutog je meni dokazana ispravnom putem jasnih dokaza koji ne ostavljaju mjesta nejasnoći, a *hvala i zahvala pripadaju Allāhu onako kako to On zaslužuje!*

Zasnovano na ovome, ja sam se ojačao na putovanju ovim putem, a Allāh mi je to olakšao. Počeo sam sa *usūlud-dīn* (osnovama vjere) u praksi i doktrini, a onda sa izvedenim stvarima zasnovanim na ovim osnovama. U toku ovoga, ja sam razjasnio šta je od *sunneta*, a šta od novotarija, i šta je dozvoljeno, a šta zabranjeno. Sve sam ovo izvukao iz nauke *usūlud-dīna* i *fiqha*.

Onda sam nametnuo sebi da hodim uz *džemā'at* koji je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, nazvao "**velikim mnoštvom / crnilom (es-sewad el-a'dham)**", jer se on slaže sa onim na čemu je bio on, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, i njegovi *ashābi*, i da napustim novotarije za koje su

ljudi od znanja nedvosmisleno rekli da su novotarije i postupci suprotni *šeri'atu*.

Za vrijeme svega ovoga, ja sam ušao u ophođenje sa masama, kao što je radeći kao *hatīb* i *imām*. Kada sam poželio da putem hodam uspravno, našao sam sebe *garībom* (usamljenikom) među većinom ljudi svog vremena, jer su njihovi stavovi postali dominirani običajima, a originalne predaje postale pomiješane sa posljedicama novotarija i dodataka koje nisu potojale u prvim stoljećima, a da ne govorimo o našem vremenu! Mnoga upozorenja su prenešena od *selefus-sāliha* (ispravnih predhodnika) u vezi ovoga, kao što su:

- Ebud-Derdā' je rekao: "*Kada bi Allāhov Poslanik (sallallāhu 'alejhi we sellem) dođao među vas, on ne bi prepoznao ništa od onoga na čemu su bili on i njegovi ashābi, izuzev namāza*". El-Ewzā'ī je rekao: "*A kako bi bilo (kada bi on vidio šta se dešava) danas?*" Isā ibn Jūnus je rekao: "*A kako bi bilo da je el-Ewzā'ī doživio ovo vrijeme?*"⁹
- Ummud-Derdā' je rekla: "*Ebud-Derdā' je ušao ljutit. Pitala sam ga: 'Šta te je naljutilo?' On je rekao: 'Tako mi Allāha, ne prepoznajem ništa među njima (ljudima) ništa od stvari Muhammedove, osim toga da klanjaju namāz u džemā'atu*"."

---

⁹ Ja kažem: A šta bi tek bilo kada bi eš-Šatībī mogao vidjeti šta se dešava danas? (napomena prevodioca)

- Enes ibn Mālik (umro 93. godine po *hidžri*) je rekao: "Ne prepoznajem ništa među vama od onoga na što sam navikao u vrijeme Allāhovog Poslanika (sallallāhu 'alejhi we sellem), osim vašeg izgovaranja "Lā ilāhe illAllāh". Upitali smo: "Pa je li stvarno tako, o Ebū Hamza?", a on je odgovorio: "Klanjali ste (ikindiju) kada je Sunce zašlo. Je li takav bio namāz Allāhovog Poslanika (sallallāhu 'alejhi we sellem)?"
- Enes je također rekao: "Kada bi čovjek vidio rane selefus-sālih (ispravne prethodnike), a onda poslat u naše vrijeme, ne bi prepoznao ništa od islāma..." Onda je stavio svoju šaku na obraz i rekao: "...osim ovog namāza!" A onda je rekao: "Jedini izuzetak ovome, a Allāhom se kunem za ovo, je neko ko živi među groznim stvarima i nije imao priliku da doživi vrijeme ispravnih prethodnika. On vidi novotara kako poziva u svoju novotariju i sljedbenika dunjāluka kako zove u svoje dunjālučke poslove, a Allāh ga je sačuvao od toga. Njegovo srce žudi za ispravnim prethodnicima: on pita za njihov put, traga za njihovim tragovima i slijedi njihovu stazu, da bi tako mogao zaraditi veliku nagradu. Budi takav, inšā'Allāh!"
- Mejmūn ibn Mihrān je rekao: "Kada bi neki od selefā (prethodnikā) bio vraćen da živi među vama, on ne bi prepoznao ništa izuzev ove qible."

- Otac Sehla ibn Mālika je rekao: "*Ja ne prepoznajem ništa od onoga na čemu su ljudi bili, osim poziva na namāz i namāza.*"

Ima mnogo drugih predaja koje ukazuju na činjenicu da su novotarije ušle u stvari *fiqha*, dešavajući se prije našeg vremena i da su se gradile tokom uzastopnih periodā vremena sve do sada.

Na ovaj način sam ja bio u nedoumici, bijući suočen sa dvije mogućnosti:

- Da slijedim *sunnet*, u stanju suprotstavljanja onome na što su ljudi navikli, nužno nailazeći na sve ono na što nailazi svako ko se suprotstavi ljudskim običajima, posebno kada oni tvrde da je ono na čemu su oni, i da je samo to, *sunnet*. Međutim, u ovom tegobnom naporu bi ležala ogromna nagrada...
- Da slijedim ljude, u stanju suprotstavljanja *sunnetu* i *selefus-sālihu* (ispravnim prethodnicima) i da tako potpadnem pod kategoriju zablude, *od Allāha tražim da me toga zaštiti!* Međutim, tada bih slijedio ono što je uobičajeno i ljudi bi me smatrali onime koji se pridržava pravila, a ne buntovnikom.

Odlučio sam da spas leži u "uništenju" slijeđenjem *sunneta* i da mi ljudi ništa neće koristiti pred Allāhom, pa sam zato počeo da ovo postepeno primjenjujem u nekim stvarima: to je bilo vrijeme kada se za mene desio Sudnji dan

(ili mi je tako izgledalo); bio sam naširoko kritikovan, strijele optužbi su na mene bacane, optužen sam za novotariju i zabludu i prema meni se odnosilo onako kako se odnosi prema glupacima i neznačicama!

Ovo je bilo i pored toga što ja, da sam tražio opravdanja za ove novo-uvodne stvari, ne bih našao nijedno. Međutim, prevladavajuća uskoumnost (zatucanost) i pomanjkanje ljudi od inteligencije su me dovele do toga da sam se popeo uz teške ljestvice i sebi suzio opsežan prostor.

Moje spominjanje ovoga ukazuje da je slijediti *mutešābih* (nedovoljno jasne) tekstove na način da se složiš sa onim na šta su ljudi navikli lakše nego li slijediti *muhkem* (jasne) tekstove, čak i ako se ovo suprotstavlja ranom *selefu*!

Ponekad, oni su išli do te mjere u osuđivanju mog puta da bi srca zadrhtala na ono što su rekli. Nazvali su me pripadnikom sektī koje su van *sunneta* – svjedočenjem koje je zapisano i za koje će oni biti pitani na Danu proživljenja!

- Optužen sam da sam rekao da *dova* ne koristi i nema vrijednosti, kako se to pripisuje nekim ljudima, jer se, dok sam bio *imām*, nisam čvrsto pridržavao praktikovanja zajedničkog oblika *dove* nakon *namāza*! Kasnije ću ja objasniti koliko je to (ta praksa) suprotna *sunnetu*, *selefus-sālihu* i ljudima od znanja!
- Optužen sam za *rafđ* (tj. *š'izam*) i mržnju prema *ashābima* (*radijallāhu 'anhum*) jer se nisam čvrsto

pridržavao spominjanja pravednih *halīfā* poimenice za vrijeme *hutbe*, jer to nije bila praksa *selefā* u njihovim *hutbama*, niti je iko od uvaženih ljudi od znanja spomenuo ovo kao dio *hutbe*. Zapravo, Asbag je upitan o dovi *hatība* za prve *halife*, pa je odgovorio: "*To je novotarija. Nije ispravno tako činiti. Bolje od toga je dovititi za muslimane uopće (generalno).*" On je onda upitan o dovi *hatība* za ratnike i borce, pa je rekao: "*Ne vidim nikakvu štetu (problem) u tome kada je to potrebno, ali što se tiče uvrštavanja toga u njegovu (hatībovu) hutbu uvijek – ja sam protiv toga.*" 'Izzud-Dīn ibn 'AbdusSelām je također nedvosmisleno rekao da je dova za *halife* na *hutbi* pokuđena novotarija.

- Optužen sam da sam rekao da je pobunjivanje protiv vladarā dozvoljeno. Jedini razlog zbog kog su oni ovo rekli je bilo to što nisam spominjao vladare u *hutbi*, jer je spominjanje njih novotarija; to ljudi prošlosti nisu činili.
- Optužen sam za pridržavanje za otežavanje i cjepidlačenje u vjeri. Jedina stvar koja ih je na to ovdje navela je to da sam se u pitanjima pravne odgovornosti i *fetwi* pridržavao *mešhūr* (matičnog) stava dominantnog *medhheba*. Nisam to prekoračivao, dok oni to prekoračuju i daju *fetwe* u skladu sa svim onim što će biti lahko za onoga koji pita i odgovarati njegovim strastima, čak i ako je to *šādhdh* (neortodoksan) stav u dominantnom ili bilo kom drugom *medhhebu*. *Imāmi* od *ehlul-'ilma* su bili na putu suprotnom od ovoga, a ovo

pitanje je sveobuhvatnije obrađeno u knjizi "El-Muwefeqāt".

- Optužen sam za neprijateljstvo prema Allāhovim ewlijama. Razlog ovome je bio to da sam ja bio neprijateljski prema nekim *faqīrima*,¹⁰ koji su bili novotari koji se suprotstavljaju *sunnetu* dok su sebe nazivali upućivačima čovječanstva. Razotkrio sam masama pravo stanje ovih ljudi koji su tvrdili da su *sūfije*, ali nisu sličili pravim.
- Optužen sam za suprotstavljanje *sunnetu* i *džemā'atu*, na osnovu njihovog mišljenja da je *džemā'at* (čije je slijedenje naređeno i koji je onaj koji je spašen) onaj koji mase slijede! Oni nisu znali da je *džemā'at* put na kom su bili Allāhov Poslanik (*sallallāhu 'alejhi we sellem*), njegovi *ashābi* i oni koji su ih u dobru slijedili; ovo će biti objašnjeno kasnije, uz Allāhovu pomoć.

Oni su u vezi svega gorenavedenog izmislili laži na mene ili pokušali da to učine, a neka je hvala Allāhu na svakom stanju!

Na ovaj način, bio sam u situaciji koja sličí na situaciju poznatog *imāma*, *hāfidha* 'AbdurRahmāna ibn Bettah, sa ljudima njegovog vremena. On sām to opisuje, rekavši:

---

¹⁰ jezički: onaj koji je u potrebi. Termin korišten od strane *sūfijā* da opiše one koji su na početku puta sufizma

"Čudio sam se, bilo da sam putovao ili negdje boravio, svojoj situaciji sa onima koji su mi bili bliski i oni koji su bili daleko od mene, onima koji su me poznavali i onima koji nisu. Našao sam u Mekki, Horosanu i mnogim drugim mjestima da su me većina ljudi koje sam sreo, bilo da su se sa mnom složili ili mi se suprotstavili, pozivali da slijedim ono što su oni govorili i da to potvrdim i posvjedočim.

- Ako bih potvrdio ono što je on govorio i dao mu pravo na to (kao što to čini većina ljudi našeg vremena), nazvao bi me "onim koji potvrđuje".
- Ako bih bio "rezervisan" o jednom jedinom slovu od njegovih riječi ili jednom jedinom djelu od njegovih postupaka, nazvao bi me protivnikom.
- Ako bih spomenuo, u vezi bilo koje od njegovih riječi ili djelā, da Knjiga i sunnet drugačije o tome govore, nazvao bi me hawāridžom.
- Ako bih mu citirao hadīth o tewhīdu, nazvao bi me antropomorfistom.
- Ako bi to bilo u vezi viđenja Allāha (na āhiretu), nazvao bi me "salimi".
- Ako bi to bilo u vezi imāna, nazvao bi me murdžijom.
- Ako bi to bilo u vezi djelā, nazvao bi me qaderijom (poricateljem predodređenja).
- Ako bi to bilo u vezi spoznaje, nazvao bi me "karrami".
- Ako bi to bilo u vezi vrlinā Ebū Bekra i 'Umera, nazvao bi me "nasibi".

- *Ako bi to bilo u vezi vrlinā porodice Allāhovog Poslanika (sallallāhu 'alejhi we sellem), nazvao bi me rāfidijom (ši'ijom).*
- *Ako bih prečutao o tumačenju ājeta ili hadītha, odgovarajući samo ājetom ili hadīthom, nazvao bi me "dhāhiri" (bukvalistom).*
- *Ako bih odgovorio nečim mimo ājeta ili hadītha, nazvao bi me bātinijom.*
- *Ako bih odgovorio te'wīlom (tumačenjem), nazvao bi me eš'arijom.*
- *Ako bih odbacio ājete ili hadithe (tj. razumijevanje njih od strane onoga koji pita), nazvao bi me mu'tezilom (racionalistom).*
- *Ako bi hadīth bio u vezi tradicije kakva je učenje (el-Fātihe iza imāma), nazvao bi me šāfi'ijom.*
- *Ako bi hadīth bio u vezi qunūta (na witr namāzu prije nego li na sabahu), nazvao bi me hanefijom.*
- *Ako bi to bilo u vezi (nestvorenosti) Qur'āna, on bi me nazvao hanbelijom.*
- *Ako bih ja spomenuo najjače stavove među svim predajama koje su ljudi uzeli kao njihov stav, jer nema mjesta za predrasude niti pristrasnost u fiqskim pitanjima ni hadīthu, oni bi rekli: "Napao je naš integritet (cjelost)!"*

Dalje, čudnije od svega ovoga jeste to da su me oni nazvali čime god su željeli od ovih imena (optužbi) tek nakon što su izučavali hadithe Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we

sellem, zajedno sa mnom! Ako bih se složio sa nekima od njih, ostali bi pokazali svoje neprijateljstvo prema meni! Ako bih se nagodio sa svima njima, rasrdio bih Allāha, Slavljenog i Uzvišenog, a oni mi ne bi ništa koristili pred Allāhom. Stoga, ja se čvrsto držim Knjige i sunneta i tražim oprost od Allāha, pored Koga drugog boga nema, Onoga Koji mnogo prašta, svemu Milostivog!"

Ovo je bio kompletan citat od Ibn Bettah. Kao da je on, *Allāh mu se smilovao*, govorio o svakom, jer ćete teško naći poznatu osobu od znanja ili istaknutog pojedinca koji nije optužen za ove stvari ili za bar neke od njih. Ovo je zato što strasti ponekad prožimaju ljude koji se suprotstavljaju *sunnetu*. Zapravo, razlog za napuštanje *sunneta* je neznanje o njemu. Slijedenje strasti je dominantno među sljedbenicima rasprava, pa kada je tako oni optužuju sljedbenika *sunneta* za to da on nije od njegovih sljedbenika (*sunneta*)! Dalje, oni poriču njegove riječi i djela, pripisujući te stvari njemu.

Prenosi se od predvodnika *'ābidā* (pobožnjakā) generacije nakon *ashābā*, Uwejsa el-Qaranija da je rekao:

"Naređivanje dobra i zabranjivanje zla nije ostavilo nijednog prijatelja vjerniku. Mi im (ljudima) naređujemo dobro, pa oni napadaju našu čast i u tome nalaze podršku od pokvarenjaka, sve dok me, tako mi Allāha, nisu optužili za ogromne stvari. Ali, tako mi Allāha, ja neću prestati obavljati ovu dužnost među njima."

Na ovaj način, islām se vratio kao nešto strano (*garīb*) kao što je i počeo, jer su oni koji su odrasli na njemu, u skladu sa njegovim originalnim opisom veoma rijetki, a oni koji su suprotni njemu su brojni. Ovako su znaci *sunneta* izbledjeli, dok su novotarije ispružile svoje vratove i masama je teško prepoznati razliku, pa se tako predskazanje iz vjerodostojnog *hadītha* obistinilo.

Kada sam se ja suočio sa svim osudama nakon što me je Allāh uputio, *Njemu pripada sva hvala*, ja nisam prestao da pratim novotarije na koje nas je Allāhovo Poslanik (*sallallāhu 'alejhi we sellem*) upozorio i od njih nas odvratio, objašnjavajući da su one zabluda i zastranjivanje sa pravog puta. Ljudi od znanja su također njih odvojili i opisali jedan dio njih. Ja sam to učinio da bih mogao izbjeći ove novotarije što je više moguće.

Dalje, ja nisam prestao da istražujem autentične predaje, čija svjetlost je bila skoro ugašena ovim novotarijama, da bih omogućio da njihova svjetlost ponovo zasija, postupajući po njima, i da bih na Danu proživljenja bio ubrojan u one koji su ih oživljavali. Ovo je zato što kada god je novotarija uvedena, odgovarajući *sunneta* je ubijen, kako se prenosi od *selefa*.

- Ibn 'Abbās je rekao: "Svake godine ljudi uvedu jednu novotariju i ubiju jedan *sunneta*, sve dok novotarija ne bude živjela, a *sunneta* izumro" i: "Kad god čovjek uvede

novotariju, on od sunneta napusti ono što je bolje od toga."

- Luqmān ibn Ebī Idrīs el-Hawlānī (sin velikog *tabi'īna*) je rekao: "*Kad god ljudi uvedu jednu novotariju, jedan sunnet im se oduzme zbog nje.*"
- Hasan ibn 'Atijje je rekao: "*Kad god ljudi u svoju vjeru uvedu jednu novotariju, Allāh od njih otme jedan sličan (u toj mjeri) sunnet, i ne vraća im ga sve do Dana proživljenja.*"

Postoje druge slične predaje sa ovim značenjem, a ovo je poznata i posvjedočena stvar, kao što će kasnije biti objašnjeno, *inšā'Allāh*.

Podsticaj na oživljavanje *sunneta* se prenosi:

- Ibn Wehb je prenio da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: "***Ko god oživi jedan moj sunnet koji je nakon mene bio umrtvljen, imaće nagradu svih ljudi koji budu postupali po njemu, a da se njima nimalo nagrada ne umanji. A ko god uvede zabludjuću novotariju, koju Allāh i Njegov Poslanik nisu potvrdili, imaće grijeh svih ljudi koji postupaju po njemu, a da se od njihovoga grijeha nimalo ne umanji.***" Ovo je također zabilježio et-Tirmidhī sa razlikom u nekim riječima, ali sa istim značenjem, i rekao je da je to *hasen* (dobar) *hadīth*.

- Et-Tirmidhī je zabilježio od Enesa koji je rekao: "*Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, mi je rekao: "O sine, ako si u mogućnosti da otpočneš jutro i dočekaš večer bez imalo zavisti (zlobe) i prema kome u svom srcu, onda tako učini!" Onda mi je rekao: "O sine, jer to je od mog sunneta, a ko god oživljava moj sunnet, on me voli. A ko god me voli, biće sa mnom u džennetu".*" Ovo je *hasen* (dobar) *hadīth*.

Trudio sam se, analizirajući ovo pitanje, da rigirozno slijedim put oživljavanja *sunneta* i ubijanja novotarija. Nakon dugog perioda konstatne analize, sakupio sam *usūle* (fundamentalne principe) u pogledu novotarija i *sunneta* koje je *šerī'at* utemeljio i *furū'e* (ogranke, izvedene stvari) koji su ekstremno brojni, ali pokriveni ovim principima.

Ovi principi su rijetko nađeni na način koji je postao jasan u mom umu, pa sam se ja prihvatio njihovog obznanjivanja i shvatio da je važno za druge da ih nauče, jer će time otkloniti zbrku koja je nastala između *sunneta* i *bid'ata*. Ovo je zato što kada su se novotarije namnožile, šteta od njih rasprostranjena, a njihovo zlo postalo svugdje prisutno – ljudi postaju kostantno naviknuti na postupanje po njima; kasnije generacije su ih prećutkivale umjesto da ih zabranjuju, ostavljajući iza sebe (dobre) generacije koje nisu bile ni neupućene niti nemarne po pitanju ove svoje obaveze.

Tako su novotarije postale kao da su one utemeljeni *sunnet*, stvari propisane od strane Zakonodavca. Tako je propisano postalo pomiješano sa onim što nije propisano, a onaj koji se vraća čistom *sunnetu* je postao kao onaj koji mu se suprotstavlja, kao što je ranije spomenuto, i tako su suprotne stvari pomiješane.

Na ovaj način, obaveza da se progovori je postala naglašena za svakoga ko je posjedovao znanja o tome. Rijedak je bio slučaj da je napisan rad posebno o ovome, a i ono što je napisano nije bilo dovoljno o ovom pitanju.

Štaviše, ko god je ušao u ovu stvar neće imati podrške, bijući lišen pomagača, jer mu ljudi od uticaja neće dozvoliti da ostane na miru u zemlji i spriječiće ga u širenju Istine. Sve se ovo dešava nakon što su se običaji ukorijenili u srcima. Oni će pokušati da iskušaju protivnika užasnom kaznom, jer on odbacuje običaje koji su se usadili u srcima i cirkulišu u praksi, a koji su postali vjera po kojoj ljudi obožavaju (Allāha) i zakon koji se slijedi bez ikakvog dokaza, izuzev (dokaza) prakse očeva i predaka, kao i prakse nekih učenih šejhova, bili oni ili ne bili ljudi koji shvataju ove stvari. Oni nisu obratili pažnju na činjenicu da oni se oni, slijedeći pretke i šejhove, suprotstavljaju ispravnim prethodnicima.

Ovako će onaj ko doživi ovu stvar praktično slijediti put 'Umer ibn 'Abdul'Azīza kada je rekao:

"Ah! Uhvatio sma se ukoštac sa stvari u kojoj čovjeku samo Allāh može pomoći. Starci su umrli na tome, mladi su na

tome odrasli, glupaci su u tome postali rječiti, a beduini su na tome lutali, dok na to nisu počeli gledati kao na vjeru. Oni ne vide istinu kao ništa drugo, do to."

Slična je stvar o kojoj diskutujemo (tj. principi *bid'ata* i *sunneta*) i nema načina to zanemarivati. Dalje, nema izbora onome ko je darovan u pogledu ovoga (tj. dato mu ovo znanje), osim da bude riješen i odlučan u širenju njega (tog znanja) nakon što ga je u potpunosti stekao. Ako se protivniku to ne sviđa, njegovo nesviđanje nije razlog da baklja Istine ne bude uzdignuta, niti razlog da njena svjetla ostanu prekrivena i da ne zasjaju.

Ovo je zato što je Ebū Tāhir es-Silafi svojim lancem prenosilaca zabilježio da je Ebū Hurejre rekao da mu je Allāhovo Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao:

"O Ebū Hurejre, podučavaj ljude Qur'ānu i uči ga, jer ako na tome umreš, meleki će posjećivati tvoj qabur kao što se posjećuje Drevna Kuća. Podučavaj ljude mom sunnetu i ako im se to ne sviđa, a ako želiš da ne budeš zaustavljen na Sirātu (mostu nad džehennemskom vatrom) ni koliko je treptaj oka sve dok ne uđeš u džennet – onda ne uvodi ništa u Allāhovu vjeru na osnovu svog mišljenja."

Ebū 'Abdullāh el-Qattan je rekao:

"Allāh mu je (tj. Ebū Hurejri) zaista sakupio sve to: prenošenje učenja Allāhove Knjige i pripovijedanje sunneta, svidjelo se to ljudima ili ne. On je također izbjegavao mišljenje, do te mjere

da ne bi tumačio ništa od onoga što je prenosio, da bi osigurao potpunu bezbjednost od greške."

Sa druge strane, Ebul-'Arab et-Temīmī je prenio od Ibn Farruha da je on napisao Mālik ibn Enesu:

"U našoj zemlji ima mnogo novotarija i ja sam sakupio knjigu pobijajući ih."

Mālik mu je napisao rekavši:

"Ako to misliš o sebi (tj. da si u stanju da ih pobiješ), bojim se da ćeš pogriješiti i stradati. Samo bi onaj ko je dobro upoznat i koji zna šta da im kaže trebalo da ih pobija, jer oni neće biti u stanju da budu nepošteni sa njim; u tome nema štete. A što se tiče nekog drugog, mimo takvoga, bojim se da će im se on obratiti i pogriješiti, pa će oni slijediti njegovu grešku ili uspjeti u postizanju poena nad njim. Tako će oni preći granicu i povećati u svojoj tvrdoglavosti i ustrajavanju na svojoj novotariji."

Ove riječi bi od ljudi sličnih meni zahtijevale da budu obazrivi prije nego da budu smjeli, ali širenje ovog zla i rad po njemu zahtijevaju od onih koji su u ovom pitanju odabrani (znanjem) da budu smjeli prije nego li uzdržani, jer su novotarije postale uobičajene, njihove jahalice galopiraju, a nema nikoga da im stane na put i suprotstavi im se.

Ibn Weddah je prenio od više nego jedne osobe da je Esed ibn Mūsā napisao Esed ibnul-Furatu:

"Znaj, o moj brate, da je da ono što me je navelo da ti pišem jeste odbacivanje ispoljeno od strane ljudi naše zemlje prema dobra kojeg je tebi Allāh podario od pravde prema ljudima, tvoje divne situacije u onome što ispoljavaš od sunneta, tvoje kritike sljedbenika novotarija i tvog konstantnog spominjanja njih i napada na njih. Tako ih je Allāh ugušio tobom i ojačao kičmu sljedbenika sunneta. On ih je ojačao protiv sljedbenika novotarije, razotkrivajući njihove greške i napadajući ih. Tako je Allāh ponizio sljedbenike novotarije, koji su se morali početi skrivati sa svojim novotarijama. Zato, o moj brate, primi radosne vijesti o Allāhovoj nagradi i smatraj ovo jednim od svojih najboljih dobrih djelā, bolje nego (dobrovoljni) namāz, post, hadždž i džihād, jer gdje su ova djela u poređenju sa utemeljivanjem Allāhove Knjige i oživljavanjem sunneta Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem? Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao: **"Ko god oživi nešto od mog sunneta, ja i on ćemo biti u džennetu kao ova dva"**, pa je sastavio dva svoja prsta. On je također rekao: **"Svaki pozivač koji poziva u ovo (sunnat) i slijeden je u tome, imaće nagradu svih onih koji ga budu slijedili do Dana proživljenja."** Pa ko će postići, o moj brate, slično ovome nečim od svojih djelā?! Također je rečeno: "Za svaku novotariju kojom se kuje zavjera protiv islāma, Allāh ima Svog ewliju koji ga (islām) brani i govori po njegovim simbolima (znacima)." Zato, iskoristi ovaj dar, o moj brate, i budi među njegovim sljedbenicima, jer kada je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, poslao Mu'ādha u

Jemen, savjetovao ga je i rekao mu: "Da Allāh tobom (preko tebe) uputi jednog čovjeka bolje ti je nego to i to..." i naglasio je tu stvar, pa zato iskoristi to i pozivaj sunnetu dok ne budeš imao blizak krug i grupu koja može da zauzme tvoje mjesto ako bi se tebi nešto desilo i koji bi bili vođe nakon tebe. Na ovaj način, imaćeš nagradu svega toga do Dana proživljenja, kao što stoji u predaji. Ovako, radi po jasnom dokazu i sa dobrom namjerom, tako da Allāh putem tebe suzbije novotara, nesrećnika, zabludjenog i zbunjenog, da bi tako ti bio naslijede od našeg Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem. Ovako, oživi Allāhovu Knjigu i sunnet Njegovog Poslanika, jer nikada nećeš Allāha sresti sa djelom koje se može uporediti sa tim."

Ovo je kraj onoga što sam želio da citiram od riječi Eseda, Allāh mu se smilovao, jer one jačaju stranu djelovanja u ovoj stvari (borbi protiv novotarije), zajedno sa onim što se prenosi od 'Umer ibn 'Abdul'Azīza da se on obratio ljudima, a dio njegovog govora je bio:

"Tako mi Allāha, da nije mog oživljavanja sunneta koji je bio ubijen ili ubijanja novotarije koja je oživljena, mrzio bih da živim među vama na vlasti."

Štaviše, Ibn Weddah je prenio da je Hasan (el-Basrī) rekao: *"Nikada neće prestati da bude Allāhovih iskrenih robova na Zemlji, predstavljajući djela ljudi Allāhovoju Knjizi. Ako se ona slažu sa njom – oni zahvaljuju Allāhu. Ako joj se ona (ta djela) suprotstavljaju – oni Allāhovom Knjigom*

prepoznaju zabludu onoga koji skreće i uputu onoga koji ostaje upućen. Oni su Allāhovi hulefā' (predstavnici)."

On je također prenio da je Sufjān (eth-Thewrī) rekao:

"Putuj putem Istine i ne budi obeshrabren malim brojem njegovih sljedbenika."

Na ovaj način, ja sam uhvaćen u dilemi između dva pristupa (tj. uzdržavanje ili djelo), pa sam dalje konsultovao neku braću koju sam smjestio u najskrivenije dubine svog srca i koji služe kao lijek za većinu bolesti mog srca. Oni su bili stava da nema sumnje u *šerī'atu* da je to ono znanje koje mora biti šireno i da je to nesumnjivo jedna od najvažnijih obavezā ovog vremena.

Zato sam tražio dobro (učinio *istihāru*) od Allāha u pogledu izdavanja knjige koja bi obuhvatila objašnjenje teme novotarija, njenog propisa i povezane stvari od *usūla* (osnovā) i *furū'a* (izvedenih stvari, ogranaka) i nazvao sam je "*El-I'tisām*" ("*Čvrsto pridržavanje*").

Allāh je Taj Koga molim da to učini iskrenim radom i da sjenku koristi od nje učini dugotrajnom, ne kratkom, i da nagradu za brigu uloženu u njeno sastavljanje učini kompletnom, ne djelimičnom, a *nema ni snage ni moći osim od Allāha, Uzvišenog, Veličanstvenog.*

DIO LISTE POSTUPAKA (DJELĀ) KOJE JE EŠ-ŠĀTIBĪ OSUDIO KAO NOVOTARIJE

Sljedeće je spomenuto u "*Fetāwā eš-Šātibī*" ("*Zbirka eš-Šātibijevih fetwi*"):

1. Grupno (*džemā'atsko*) učenje *sūre* Jā-Sīn prilikom kupanja umrlog prije ukopa.
2. Praksa nekih *sūfijā* u sakupljanju u *halke*, čineći *dhikr*, pjevajući i recitujući poeziju.
3. Grupno (*džemā'atsko*) učenje *hizba* (molitvi), kakav je *hizb el-bahr*, pripisan Ebul-Hasanu eš-Šādhiliju.
4. Grupno (*džemā'atsko*) učenje određenih knjigā u džamijama.
5. Grupno (*džemā'atsko*) činjenje *dove* nakon *fard* (obaveznog) *namāza*.
6. Insistiranje na kompletiranju učenja Qur'āna u *ramadānu*.
7. Izgovaranje *tekbira* glasno večer uoči dva Bajrama.
8. Međusobno rukovanje i grljenje nakon bajram-namāza.
9. Dodavanje određenih rečenica *edhānu*.
10. Sakupljanje sedam dana nakon ukopa umrlog, učeći Qur'ān skupno naglas. Ovo je eš-Šātibī smatrao zabranjenim *ma'tamom* (oplakivanjem).

Sljedeće je spomenuto u "*El-I'tisām*", u uvodu i prvom poglavlju:

1. Proslavljanje rođendana Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem* ("*Ittihādh mewlid en-nebijj sallallāhu*

'alejhi we sellem, 'iden" – "Tretiranje dana rođenja Poslanika festivalom ili proslavom").

2. Upućivanje dove za prve *halīfe* na *džumanskoj hutbi*.
3. Grupno (*džemā'atsko*) činjenje *dove* nakon *fard* (obaveznog) *namāza*.

DOSADAŠNJA IZDANJA
"KELIMETUL-HAQQ":

- **Dokazi za obaveznost pokrivanja lica** (*Ebū Ahmed*)
- **Dokazi da je *isbāl harām*** (*Ebū Ahmed*)
- **Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti**
(*'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz*)
- **Bolest *irdžā'a*** (*grupa autora*)
- **Šta čini "*Lā ilāhe illAllāh*", a šta ga poništava?**
(*Hamid 'Alī Khān*)
- **Kome se to priviđaju *tekfīrovci* u Sandžaku i Bosni?**
(*'Proglas o tekfīru*' i odgovori na njega) (*Kelimetul-Haqq*)
- **Zalutale sekte *sūfijā* i *ši'tijā*** (*Kelimetul-Haqq*)
- **Isukana sablja na psovača Allāha, vjere i Poslanika**
(*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)
- **Šubhe vezane za propis demokratije u islāmu**
(*grupa autora*)
- **'*Aqīda* potpomognute skupine** (*'AbdulMedžīd el-Munī'*)

- *Tewhīd el-hākimijje* (grupa autora)
- **Allāhova pomoć je, zaista, blizu**
(*Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwān*)
- **Demokratija je vjera** (*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)
- **Obaveze koje je dužan spoznati svaki muslimān i muslimānka** (*šejhul-islām Muhammed bin 'AbdulWehhab*)
- **Ovo je ono što vam je vaš Gospodar obećao**
(Reagovanje na incident u Novom Pazaru ispred Arap-džamije) (*Kelimetul-Haqq*)
- **Podučavanje najvažnijim pitanjima** (*Ahmed el-Hālidī*)
- **Može li se opravdavati neznanjem u djelima velikog širka i jasnog kufra?** (*Ebū Muhammed*)
- *Milletu Ibrāhīm* (*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)
- *'Aqīda ehliš-sunneta wel-džemā'ata* (Metn/tekst sedam velikih djela 'aqīde muslimāna na jednom mjestu, u jednoj knjizi: "Wasitijjska 'aqīda", "Tahāwijeva 'aqīda", "Kitābut-tewhīd", "Tri načela", "Otklanjanje sumnji", "Djela koja izvode iz vjere" i "Šest načela")
- **Šerī'atski hidžāb** (*Kelimetul-Haqq*)
- **Istina o Turcima Osmanlijama** (*Ebū Ahmed*)

- **Muslimān ili mušrik** (*Ebū Hamza el-Afgānī*)
- **Dokazi za propis prijateljavanja sa mušricima** (*šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehḥāb*)
- **Biografija imāma Ahmeda, rahimehullāh**
- **Uzvišena znamenitost u vrlinama Ibn Tejmije** (*imām el-Bezzār*)
- **Osnove sunneta (Usūlus-Sunne)** (*imām Ahmed ibn Hanbel*)
- **Islām – savršeno potpuna vjera** (*Muhammed el-Emīn eš-Šenqīti*)
- **Iblīsova obmana** (*Ibnul-Džewzi*)
- **Nije musliman onaj ko ne tekfīri zakonodavca (propisivača zakona) mimo Gospodara svjetova** (*Ebū Hamza el-Afgānī*)
- **Mes'ele vezane za kufr u tāgūta** (*Ebū Muhammed*)
- **Laž na vjeru er-Rahmāna u Korkutovom prijevodu Qur'āna** (*Ebū Ahmed*)
- **Počinitelac širka nikada ne može biti musliman** (*Ebū Hamza*)

- **Vjerovanje *imāma el-Buhārija*** (*imām el-Lālikā'i*)
- **Dovoljnost u vjerovanju** (*Ibn Qudāme el-Maqdisi*)
- **Ovo je naša vjera** (*šejh 'Abdullāh ibn Muhammed ibn 'AbdulWehhāb*)
- **Poniznost u namāzu** (*hāfidh Ibn Redžeb el-Hanbeli*)
- **Vjerovanje četvorice *imāmā*** (*Muhammed ibn 'Abdur-Rahmān el-Humejjis*)
- **Kufrovi Organizacije Ujedinjenih Nacija i njenih zemalja članica** (*Ebū Ahmed*)
- **Putovanje ka Allāhu** (*hāfidh Ibn Redžeb el-Hanbeli*)
- **Opasnost od novotarijā** (*imam eš-Šātibī*)